

Nevada manresana

Finalment, després de força dies passant a prop, però de llarg, la neu ha arribat a Manresa el darrer dia de febrer. Ens hem llevat amb un paisatge emblanquinat que ha fet les delícies dels més petits i ha permès obtenir unes imatges fotogràfiques que molta gent ha penjat a les xarxes. Fins aquí perfecte. Sobretot perquè la neu només ha estat present amb força fins a primera hora de la tarda i l'afectació viària -de persones i/o vehicles- ha estat, doncs, molt minsa.

Ara bé, sempre que es produeix un fenomen meteorològic a la nostra ciutat d'aquestes característiques s'acaba produint, poc o molt, debat sobre si la nostra administració local ha actuat prou bé. Com deia, aquesta vegada no s'han produït grans trasbalsos, però segur que hi haurà gent que dirà que s'hauria d'haver tirat sal i demanarà potser més celeritat amb les màquines llevaneus. Desconec en el moment d'escriure aquestes línies, quin ha estat l'operatiu, però jo, personalment, no n'he vist cap pel centre en el moment més intens de la nevada. En qualsevol cas, crec que seria bo que hi hagués més informació prèvia sobre la manera d'actuar dels nostres serveis municipals, per evitar després crítiques basades en la desinformació. La veritat és que la pluja ha fos ràpidament la neu, però si no hagués estat així?

Penso, per altra banda, que ens trobem en una societat excessivament acostumada a demanar sistemàticament i fer individualment molt poc. La iniciativa personal d'arremangar-se, si cal, a treure neu de les voreres de davant de casa, sí que la tenien els nostres avis. Potser no ho demanaven a l'Ajuntament i la resta d'administracions públiques perquè no hi comptaven gaire. D'acord. Però crec també que la gent era molt més autosuficient i tenia més generositat, responsabilitat i capacitat de sacrifici en aquest àmbit. I no se li ocorria pas demandar ningú si relliscava passant, per exemple, per un pas de vianants. És bo, per tant, saber que hi ha equips professionals que vetllen perquè no hi hagi problemes. Ben segur que no sempre estan prou encertats i potser no disposen dels recursos suficients. Però almenys aquesta vegada no es podrà pas dir que les prediccions no hagin estat correctes. Ja sabem que, si no ho haguessin estat, les crítiques haurien aparegut ràpidament. Dit això, que ens serveixi, doncs, aquest episodi puntual per prendre consciència del que podem fer i autoexigir-nos responsabilitat. Naturalment requerint allò que calgui a l'Estat que paguem entre tots, però abans sempre havent exhaurit la nostra capacitat personal de col·laboració o, si més no, de no entorpidiment de la mobilitat col·lectiva.

Foto: Marc Prat